

24 'Ιουλίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Αθηναγόρου τοῦ ἀπολογοῦτοῦ,
Θεοφίλου νεομάρτυρος († 1635).
Ἦχος: πλ. α' - Ἐωθινόν: ΣΤ' - Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6-14 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 1-8.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 31 'Ιουλίου, Ζ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 - Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΡΧΙΜΑΝΑΡΙΤΟΥ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ ΓΚΡΕΚΑ
Ἐπίκ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΤΕΧΝΗΤΗ ΝΟΗΜΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΣ Ὁρθόδοξη θεολογική προσέγγιση (Α' ἔκδ., σῆμα 14x21, σελ. 320)

Ἡ παροῦσα μελέτη ἀσχολεῖται μέ τήν Τεχνητή Νοημοσύνη, πού ἀποτελεῖ μία μοναδική τεχνολογική ἐξέλιξη στή σύγχρονη ἐποχή. Οἱ ἐφαρμογές τῆς διευκολύνουν τήν καθημερινότητα τῶν ἀνθρώπων, ἐνῶ σέ ὀρισμένες περιπτώσεις ἀποτελοῦν προκλήσεις καί ἐγείρουν ἐρωτήματα.

Στό Πρῶτο Μέρος ἀναλύονται ὁ ὅρος τῆς Τεχνητῆς Νοημοσύνης, ἡ χρήση τῆς καί οἱ ἐφαρμογές τῆς. Στό Δεύτερο Μέρος ἐρευνᾶται ἡ θεολογική προσέγγιση τῆς Τεχνητῆς Νοημοσύνης ἐν σχέσει μέ τόν ἄνθρωπο. Πέρα ἀπό τή διερεύνηση τῆς σχέσης ψυχῆς καί σώματος τοῦ ἀνθρώπου, παρουσιάζεται ἡ ἐκκλησιαστική γραμματεία καί θεολογία, στήν ὁποία ἀναπτύσσεται ἡ σημασία τοῦ «θεωμένου» ἀνθρώπου ὡς τοῦ «Καινοῦ ἀνθρώπου» διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

ΕΤΟΣ 70όν

24 'Ιουλίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (3608)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΥΦΛΩΣΗ

Ἔνα πολύ χαρακτηριστικό γεγονός, πού γιά μία ἀκόμη φορά διδακτικώτατα μᾶς παρέχει τή δυνατότητα νά κολυπήσουμε στό πέλαγος τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, εἶναι αὐτό τῆς σημερινῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ ἀπό τόν Χριστό. Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ Γραμματεῖς, παρόντες, δυστυχῶς, σέ κάθε ἐποχή μέσα ἀπό τήν ἔκφραση τῆς συγκεκριμένης νοοτροπίας, δέν ἐπιθυμοῦν νά δοῦν τό θαῦμα, δέν κατανοοῦν τόν πόνο τοῦ συνανθρώπου, δέν εὐγνωμονοῦν τόν δωρεοδότη Θεό. Ποῖός ἄνθρωπος ὅποιασδήποτε θρησκευτικῆς καί ἐθνικῆς παράδοσης, ὁ ὁποῖος στοιχειωδῶς διασώζει ἐντός του τήν ἀνθρωπιά, δέν θά χαιρόταν μέ ὅ,τι σήμερα ὁ Χριστός ἐπιτελεῖ; Βλέπουμε ὅμως γιά μία ἀκόμη φορά τούς διδασκάλους τοῦ Νόμου καί ὁδηγούς τῶν ἀνθρώπων τῆς ἐποχῆς, τυφλωμένους στόν παραλογισμό τῆς τυπολατρίας τους, νά κατακρίνουν καί πάλι τόν ἀγαθοποιό Θεό.

Ἡ πρόσκληση τοῦ Χριστοῦ

Ὁ Χριστός ἦρθε μέ τό κήρυγμα, τή διδασκαλία, τή στάση του, νά διδάξει τήν ἀγάπη καί νά ὁμολογήσει πρὸς κάθε κατεύθυνση ὅτι αὐτή εἶναι ἡ μεγίστη τῶν ἀρετῶν. Οἱ Γραμματεῖς, καί οἱ τότε καί οἱ σημερινοί, δέν ἐπιθυμοῦν νά συμμετέχουν στό πανηγύρι τοῦ Χριστοῦ, δέν ἀγαποῦν τόν Θεό, οὔτε ὅμως καί τόν ἄνθρωπο ἀγαποῦν μόνο καί ἐπιθυμοῦν τήν παρανοϊκή ἐμμονή στά δικαιώματα καί στά συμφέροντά τους. Ὁ Χριστός σέ κάθε περίπτωση μέ πολλή διάκριση κατά τήν τριετή δημόσια δράση καί διδασκαλία του θέλησε νά τούς καλέσει σέ συναίσθηση καί μετάνοια. Ἡ ἐπιθυμία του ἀνέκαθεν ἦταν καί εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νά σωθοῦν καί νά ἔρθουν σέ ἐπίγνωση τῆς ἀλήθειας. Πρὸς τοῦτο ἔπαθε, ἀπαξιώθηκε καί σταυρώθηκε, μένοντας πιστός στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί Πατέρα.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοῦ, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδοῦ τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπότερον, εἰπεῖν· Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἔγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας – τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκόν αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

Ἐπιθυμία τῶν Γραμματέων δὲν ἦταν ἡ σωτηρία οὔτε ἡ δική τους οὔτε τοῦ κόσμου, ἀλλὰ ἡ σωτηρία τοῦ κέρδους πού θεωροῦσαν ὅτι εἶχαν ἐκμεταλλευόμενοι τὴν ἱερότερη ἀναζήτηση τοῦ ἀνθρώπου, πού εἶναι αὐτὴ τῆς κοινωνίας του μέ τόν ἀληθινό Θεό. Ὁ Κύριός μας ὅμως ἦρθε γιὰ νά σώσει τόν κόσμο ἀπό τὴν κίβδηλη σωτηρία πού τοῦ ἐπέβαλαν οἱ αὐτόκλητοι σωτῆρες του, οἱ Γραμματεῖς. Ἦρθε νά προσφέρει ἓνα κέρδος ἀλλότριον ἀπὸ αὐτό πού ἐκείνοι μέχρι τότε θεοποιημένο προέβαλλαν: τὸ κέρδος τῆς συμμετοχῆς στὴ ζωὴ τοῦ ἄλλου, ἐκείνου τοῦ κέρδους πού ἐκπηγάζει ἀπὸ τὴν ἀνακούφιση ἑνὸς ταλαιπωρημένου ἀσθενοῦς ἀνθρώπου, ἀπὸ τὸ γέλιο καὶ τὴ χαρὰ ἑνὸς φτωχοῦ παιδιοῦ πού ποτέ δὲν τοῦ εἶχαν προσφέρει ἓνα παιχνίδι, ἀπὸ τὴν ἀπαντοχὴ ἑνὸς φυλακισμένου πού θεωροῦσε ὅτι κανέναν δὲν ἔχει γιὰ νά τὸν ἐπισκεφθεῖ.

Ἡ δική μας ἀπάντηση

Ὁ Χριστός μᾶς καλεῖ καὶ πάλι σήμερα μέσα ἀπὸ τὴν ἐπέμβαση του, πού εἶναι συνάμα τὸ πῶ ζωντανό κήρυγμα, νά θυμηθοῦμε, νά ἐργα-

Μετὰφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρόν, ἀφοῦ ἐπιβιβάστηκε ὁ Ἰησοῦς στό πλοῖο, διέσχισε τὴ λίμνη καὶ ἦλθε στὴν πόλη του. Ξαφνικά τοῦ ἔφεραν ἓναν παράλυτο ξαπλωμένο ἐπάνω σέ κρεβάτι· καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅταν εἶδε τὴν πίστη τους εἶπε στόν παραλυτικό: Ἔχε θάρρος, παιδί μου· σοῦ συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου. Καὶ ἀμέσως, κάποιοι ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς εἶπαν μέσα τους: Αὐτός βλασφημεῖ. Καὶ ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἀντιλήφθηκε τίς σκέψεις τους, εἶπε: Γιατί ἐσεῖς σκέπτεστε πονηρὰ μέσα στίς καρδιές σας; Τί εἶναι δηλαδή εὐκολότερο, νά πῶ, συγχωροῦνται οἱ ἁμαρτίες σου, ἢ νά πῶ, σήκω καὶ περπάτησε; Γιὰ νά μάθετε ὅμως ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ Ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσία ἐπὶ τῆς γῆς νά συγχωρεῖ ἁμαρτίες – τότε λέγει στόν παράλυτο: Σήκω ὄρθιος, πάρε τό κρεβάτι σου καὶ πήγαινε στό σπίτι σου. Καὶ ἀφοῦ σηκώθηκε, μετέβη στό σπίτι του. Ὅταν τό εἶδαν αὐτό τά πλήθη, θαύμασαν καὶ δόξασαν τὸν Θεό, ὁ ὁποῖος ἔδωσε τέτοια ἐξουσία στοὺς ἀνθρώπους.

(Ἀπὸ τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τὸ πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοσ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σθοῦμε, ἀλλὰ καὶ νά ποθήσουμε αὐτό τό ξεχασμένο κέρδος, συγχρόνως ὅμως νά προσέξουμε νά μὴν γίνουμε μικροί, ἢ καὶ μεγάλοι ἀκόμα, μιμητές τῆς παρακαταθήκης τῶν Γραμματέων. Καθημερινὰ ζοῦμε τό θαῦμα τῆς ἐπέμβασης τοῦ Θεοῦ καὶ στὴ δική μας ζωὴ καὶ σέ αὐτὴ τῶν συνανθρώπων μας. Ἡ διάσωση τῆς ἀνθρωπιάς μας, ἡ ὁποία δὲν εἶναι καθόλου δεδομένη σύμφωνα μέ ὅσα ὁ σημερινός κόσμος φρονεῖ, δὲν εἶναι μόνο μιά εὐεργεσία δική μας πρὸς τὸν συνάνθρωπο, ἀλλὰ κατὰ κύριο λόγο εἶναι μιά ἀντίστροφη εὐεργεσία, στὴν ὁποία εὐεργετούμενοι εἴμαστε ἑμεῖς. Ἡ ἀντίληψη πού καὶ τότε ἐπικρατοῦσε καὶ σήμερα ἐπικρατεῖ, συχνά μάλιστα μέ διδασκάλους, ἄρχοντες αὐτοῦ τοῦ κόσμου δυστυχῶς, εἶναι ὅτι τὸ κοινωνικό, τὸ ὑλικό, τὸ χρηματικό κέρδος, μπορεῖ νά καλύψει πολλές ἀβαρίες σέ ἠθικό καὶ πνευματικό ἐπίπεδο.

Ἔτσι ὅμως ὅλα τά παραπάνω καθίστανται κανόνας, γίνονται αὐτονόητα καὶ δεδομένα, ἐνῶ ὡς μέγα ζητούμενο ἀναδεικνύεται τελικά ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος πού πορεύεται σέ τούτη τὴ ζωὴ μέ πιστότητα στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ συναίσθηση ὅτι εἶναι πραγματικά ἄνθρωπος. Εἶναι πιά καιρός, παρά τὴ ραστώνη τῶν ἡμερῶν καὶ τῶν διακοπῶν, πού μακάρι καθένας ἀπὸ ἐμᾶς νά ἔχει τὴ δυνατότητα νά κάνει, πρὶν προβοῦμε σέ σκληρὴ κριτικὴ γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, νά ἀναζητήσουμε καὶ πάλι ἐντός μας τὸν ἄνθρωπο μέ ταπεινὸ φρόνημα καὶ αὐτομεμψία, τὸν ἄνθρωπο τῆς προσευχῆς πρὸς τὸν φιλόανθρωπο Δεσπότη Χριστό.

Ἀρχιμ. Ἄ. Α.

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ
 ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ
www.apostoliki-diakonia.com.gr